

Ἐνετῶν· μετὰ πολλὰς δ' ἐνεργείας δεχθεὶς ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ εἰς ἀπολογίαν ἡθωμήη συνοδικῶς καὶ ἀπῆλθεν εἰς Πελοπόννησον, ὅρισθείσης αὐτῷ καὶ ισοβίου συντάξεως. Ἐκ Πελοποννήσου ὅμως ἀνελθὼν μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ἀνευ πατριαρχικῆς ἀδείας, ἔζωρίσθη, εἰς Ἀθωνα, καὶ ἐκεῖ μονάζων ἐτελεύτης.

Σέργιος ὁ Μακραῖος⁽¹⁾, ἐξ οὗ ἐρχούμεθα τὰ ἔκτειντα, λέγει ταῦτα περὶ τούτου.

« Ἡν μὲν οὖν ὁ παναγιώτατος Κύριλλος Ε', τὸ γένος Πελοποννήσιος, τὴν γνώμην εὐθὺς, τὸν τρόπον ἀπλοῦς, εἰ καὶ τισὶ ποικίλοις ἐδόκει, πρὸς τὰς πολλὰς μηχανὰς τῶν ἀντιπάλων πολλαχῶς ἀντιτασσόμενος, φιλάφετος, φιλάγαθος, ἐπιεικῆς, φιλομαθῆς, τῇ ἀναγνώσει τῶν θείων βιβλίων προσκείμενος, βίον, βίον ἥρημένος τὸν τέλειοντερον^ο διὸ καὶ ἀγρυπνείας μείζονας καὶ νηστείας συνεχειστέρας ἐποιεὶ καὶ ἀκολουθίας ἐκκλησιαστικὰς μακροτέρας ἐφίλει καὶ πρὸς πάντας γενναῖος ἐδόκει, δέκυς τε περὶ τὰ πρακτέα, καὶ σφοδρὸς πρὸς τὰ δόξαντα, ἀτρεπτὸς καὶ ἀδεής πρὸς τὰ ἐπιπίπτοντα. Ἐντεῦθεν καὶ ζηλωτὴς τῆς τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων διάπυρος ἔγνωρίζετο, καὶ παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ διεθρυλλεῖτο καὶ διαφερόντως ἡγαπᾶτο, τῇ ἀγλαΐᾳ τῶν ἰδίων ἀρετῶν συμπάντων τὰς ψυχὰς καταβέλγων καὶ ἐφελκόμενος, εἰ καὶ τὸν ἀληθῆ βίον τοῦ ἀνδρὸς ποικίλως συγκαλῦψαι ἐτεχνῶντο οἱ διαβάλλοντες, πανοῦργον αὐτὸν ἀποκαλοῦντες, ὡς περ οἱ αἱρετικοὶ αἱρετικὸν ἐδυστφύμουν τὸν ὄρθοδοξότατον. Τῆς διδασκαλίας καὶ ἐρμηνείας τῶν Γραφῶν περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο· εἴ τις δῆ μισθίσκων καὶ αὐτῷ δῆ μάλιστα ἔντιμος, καὶ πάσης ἀλλῆς μαθήτειας καὶ παιδείας ἐφρόντιζε καὶ πολλὴν ἐποιεῖτο πρόνοιαν τῶν ἀπανταχοῦ σχολείων . . . »

Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός.

Ἐγεννήθη τῷ 1714 ἐν Μεγάλῳ Δένδρῳ τῆς Ναυπακτίας, καὶ ἐκαλεῖτο Κώνστας ἐγ τοῖς κοσμικοῖς γονέων εὐσεβῶν υἱὸς ἀνετράψη καὶ ἐπαιδεύθη ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου ὁκταέτης δ' ἐστάλη εἰς Σιγδίτσαν τῆς Παρνασίδος παρὰ τῷ ιεροδιδασκάλῳ Λύτσιᾳ, ὑπὸ τοῦτον δὲ μαθητεύσας ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ μετὰ δύο ἔτη προσκληθέντος εἰς τὸ ἐν Λοιμοποτίνῃ σχολεῖον τοῦ ιεροδιακόνου Ἀνχίου Δερβίσάγου Ἡπειρώτου, καὶ μαθητοῦ τοῦ ἄνω Γερασίμου, συμπαρελήφθη ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ δικώντας ὡς ὑποδιδάσκαλος⁽²⁾. Μετά τινα ἔτη ιδρυθείσης τῆς Ἀθωνάδος Σχολῆς, δικώντας φλεγόμενος ὑπὸ ἔρωτος μαθήσεως μετέβη μετ' ἀλλῶν Αἰτωλῶν εἰς τὸ Ἀγιώνυμον "Ορος, καὶ ὑπὸ τὸν Παναγιώτην

⁽¹⁾ Πατριαρχικὴ Πεντηκονταετῆρις (ἀνεκδότος).

⁽²⁾ Ἐξ ἐπιτοπίων παραδίδεσσαν,